

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 16CoPr/2/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124348889  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124348889.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov JUDr. Dušana Kucbela a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E. F., C. B. G. D. H. I., so sídlom J. XXX/XX, XXX XX E. F., IČO: XX XXX XXX proti žalovanému I. E. A., so sídlom D. XXX/X, XXX XX E. F., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného K. L. D., advokátkou, so sídlom M. XX, XXX XX N., IČO: 42 428 343, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Cpr/5/2024 zo dňa 31.01.2025, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým určil, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného je neplatné (výrok I.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.); p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti konanie zastavil (výrok II.), zostáva n e d o t k n u t ý.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného výpoveďou č. 6/2024/4 zo dňa 23.04. 2024 zo strany žalovaného ( ďalej v texte aj „výpoveď“) je neplatné. V prevyšujúcej časti o zaplataenie náhrady mzdy konanie, druhým výrokom, zastavil a v treťom výroku priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie ustálil skutkový stav takto:

3. Žalobkyňa uzatvorila u žalovaného pracovný pomer na dobu určitú na základe pracovnej zmluvy zo dňa 14.04.2021 s dojednaným druhom práce lektor a miestom výkonu práce priestory I. E. A. O. E. F.. Na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy sa zmenil jej pracovný pomer na dobu neurčitú a zmenilo sa aj jej pracovné zaradenie s účinnosťou od 01.01.2023 na funkciu projektová koordinátorka. Dňa 23.04.2024 jej bola daná výpoveď z pracovného pomeru, pretože pracovné miesto žalobkyne bolo zrušené na základe nového organizačného poriadku účinného od 01.05.2024. Listom zo dňa 05.06.2024 oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní a považuje danú výpoveď za neplatnú z dôvodu, že žalovaný ju mal v čase výpovede možnosť ďalej zamestnávať. Namietala najmä zmätočnosť postupu žalovaného pri prijímaní organizačnej zmeny, na základe ktorej jej bola daná výpoveď. Pripojenými dôkazmi preukazovala, že boli prijaté dva organizačné poriadky s rovnakým číslom a rovnakým znením, prílohami, ale rôznymi dátumami prijatia a účinnosti.

4. Žalovaný sa v konaní pred súdom prvej inštancie bránil tým, že k schváleniu organizačného poriadku a organizačnej štruktúry účinnej od 01.05.2024 došlo z dôvodu potreby zníženia výdavkov štátneho rozpočtu. Predložil do spisu emailovú komunikáciu so zamestnancami, v zmysle ktorej boli oboznámení dňa 22.04.2024 s organizačným poriadkom účinným od 01.05.2024 z dôvodu, že sa nestihlo v súvislosti s novým organizačným poriadkom všetko zadministrovať.

5. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie subsumoval pod § 63 ods. 1 písm. b), ods. 2, § 77 veta prvá a § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Prioritne konštatoval, že postup žalovaného pri prijatí organizačnej zmeny považoval za zmatečný, pretože nebolo zrejmé, kedy k organizačnej zmene došlo, teda, či to bolo dňa 26.04.2024 ako je uvedené u organizačného poriadku, ktorý mal byť účinný od 01.04.2024, t. j. spätne, alebo 26.03.2024 u organizačného poriadku účinného od 01.05.2024. Ani z pripojenej emailovej komunikácie so zamestnancami nebolo zrejmé, aký bol obsah pripojenej prílohy. Išlo pritom podľa súdu prvej inštancie o kľúčový dokument preukazujúci nadbytočnosť toho konkrétneho zamestnanca.

6. Následne sa súd prvej inštancie zameril na skúmanie, či boli splnené podmienky pre výpoveď žalobkyne v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Podstatným pre jeho záver o tom, že splnené neboli, bola skutočnosť, že žalobkyňi nebolo ponúknuté iné vhodné pracovné miesto, ktoré v čase podania výpovede existovalo. Ani žalovaný v spore nespochybnil, že na jeho internetovej stránke bolo dňa 05.04.2024 zverejnené voľné pracovné miesto lektora a pracovníka údržby. Minimálne funkciu lektora považoval súd prvej inštancie za vhodnú pre žalobkyňu, pretože túto funkciu pred posledným pracovným zaradením vykonávala. Toto pracovné miesto navyše bolo inzerované v mieste, ktoré bolo dojednané ako miesto výkonu práce žalobkyne. Okolnosť, či išlo o pracovné zaradenie v novej organizačnej štruktúre vedenej v inom oddelení, nepovažoval súd prvej inštancie v danom prípade za relevantné. Z uvedeného dôvodu považoval skončenie pracovného pomeru výpoveďou za neplatné podľa § 61 ods. 2 a § 63 ods. 2 Zákonníka práce. K argumentácii žalovaného, že žalobkyňa pri prevzatí výpovede súhlasila so skončením pracovného pomeru, súd prvej inštancie poukázal na písomné oznámenie žalobkyne žalovanému, v ktorom uviedla, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával a po tom, čo jej to neumožnil, podala žalobu na súd, čím svoju vôľu potvrdila. Žalobný petit, ktorým by sa mala žalobkyňa domáhať, že pracovný pomer u žalovaného trvá, považoval súd prvej inštancie s poukazom na § 79 ods. 1 Zákonníka práce za nadbytočný.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) tak, že priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa žalovaného súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Potreba organizačných zmien nastala podľa neho z dôvodu zníženia výdavkov kapitol štátneho rozpočtu na rok 2024 v rozsahu 5 %. Tvrdil, že nedisponoval voľným pracovným miestom pre žalobkyňu, čo žalobkyňa potvrdila voľbou skončenia pracovného pomeru výpoveďou v samotnej zápisnici z prerokovania organizačnej zmeny, a nedisponoval ním ani podľa organizačnej štruktúry k rozhodnému obdobiu a aktuálne účinnej organizačnej štruktúry. Po skončení pracovného pomeru nevytvoril zrušené pracovné miesto, a na toto miesto ani neprijal nového zamestnanca. V dôsledku uvedeného je rozsudok súdu prvej inštancie podľa neho nepreskúmateľný.

9. Súdu prvej inštancie žalovaný v odvolaní vytýkal, že na skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť z dôvodu organizačných zmien nie je nevyhnutné, aby sa u zamestnávateľa znížil celkový počet pracovných miest. Zotrval na tom, že preukázal, že organizačné opatrenie existovalo v čase dania výpovede a bolo v príčinnej súvislosti s daním výpovede konkrétnemu zamestnancovi. Poprel, že by došlo u neho k zámernému vyvolaniu organizačných zmien.

10. Žalobu považuje žalovaný v odvolaní za zmatečnú, žalobkyňa vzala čiastočne žalobu späť v časti náhrady mzdy, preto sa podľa neho pracovný pomer musel skončiť ku dňa uplynutia výpovednej doby, a to bez ohľadu na skutočnosť, či išlo o výpoveď platnú alebo neplatnú. Nestotožnil sa ani s výrokom o náhrade trov konania, nakoľko žalobkyňa v časti vzala žalobu späť, teda nebol zohľadnený pomer úspechu strán sporu. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, žalobu zamietol a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov konania.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za dostatočne odôvodnený, vychádzajúci zo správne zisteného skutkového stavu a za vecne správny. Z dokazovania podľa nej vyplynulo, že u žalovaného platil organizačný poriadok účinný od 01.04.2024, o čom svedčí aj dôkaz samotného žalovaného predložený na pojednávaní dňa 31.01.2025 emailovou správou zo dňa 22.04.2024. Zo správy je zrejmé, že žalovaným tvrdený organizačný poriadok účinný od 01.05.2024 ešte dňa 22.04.2025 ani neexistoval, pretože neexistovala prvá a posledná strana. Tú žalovaný žiadal vymeniť na platnom a účinnom organizačnom poriadku za účelom posunu dátumu účinnosti.

12. Pokiaľ ide o späťvzatie žaloby o náhradu mzdy, žalobkyňa vo vyjadrení vysvetlila, že snahou bolo dosiahnutie vykonateľnosti rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru a nároku na náhradu mzdy sa bude domáhať v samostatnom konaní, čo je bežnou praxou v obdobných sporoch. Zotrvala na tom, že podaním zo dňa 05.06.2024 oznámila v súlade s § 79 ods. 1 Zákonníka práce žalovanému, aby ju ďalej zamestnával. Na záver poukázala opakovane na listinné dôkazy preukazujúce jej tvrdenia, že v čase výpovede dňa 23.04.2024 žalovaný inzeroval na internetovej stránke voľné pracovné miesta lektora a pracovníka údržby. Tieto pracovné miesta jej napriek tomu neboli ponúknuté. Oba tieto dôkazné prostriedky boli žalobkyňou získané z internetovej stránky dňa 29.04.2024 a zverejnené dňa 05.04.2024. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP vec prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1 a 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

14. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu naň odkazuje. Súd prvej inštancie z navrhnutých dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na zistený skutkový stav správne aplikoval § 63 ods. 1 písm. b), § 63 ods. 2 a § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Odvolací súd žiadnu z námietok žalovaného v podanom odvolaní nepovažoval za dôvodnú. Rozsudok súdu prvej inštancie dostatočne poskytuje odpovede na všetky otázky, ktoré boli v spore namietané zo strany oboch sporových strán. Skutočnosť, že sa žalovaný nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie neznamená, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, alebo že nie je vecne správne.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v súvislosti s odvolacími dôvodmi odvolací súd dopĺňa nasledovné:

16. Žalovaný v konaní nepreukázal, že v čase podania výpovede žalobkyne existovalo rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene o tom, že sa zrušilo pracovné miesto žalobkyne s účinnosťou k 01.05.2024. Odvolací súd sa prikláňa k záverom súdu prvej inštancie, že postup žalovaného pri prijatí organizačnej zmeny bol zmatečný, pretože nebolo zrejmé, kedy k tejto organizačnej zmene došlo. Žalobkyne mala byť daná výpoveď na základe organizačnej zmeny č. 112/2024/4 účinnej od 01.05.2024. Táto výpoveď mala byť prerokovaná so zástupcami zamestnancov dňa 23.04.2024. Pritom z emailovej komunikácie na č. l. 96 spisu je zrejmé, že sa nestihlo v súvislosti s novým organizačným poriadkom a organizačnou štruktúrou všetko „zadministrovať“ a organizačný poriadok a organizačná štruktúra sú účinné od 01.05.2024. V prílohe emailu mala byť zaslaná prvá a posledná strana organizačného poriadku a organizačnej štruktúry. Adresát emailu bol požiadany o ich výmenu a oboznámenie zamestnancov s posunom dátumu účinnosti (email zo dňa 22.04.2024). Avšak až z emailu zo dňa 24.04.2024 vyplynulo, že mal byť preposlaný kompletný organizačný poriadok. Teda až deň nasledujúci po tom, ako bola daná žalobkyne výpoveď z pracovného pomeru. Z toho vyplýva, že pri prijatí organizačnej zmeny, a teda rozhodnutia zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, došlo nielen k zmatečnému postupu, ale k vyvodu dôvodnej pochybnosti, či v čase výpovede žalobkyne tento organizačný poriadok skutočne bol prijatý. A to práve s poukazom na to, že až dňa 24. 04. 2024 mal byť kompletný organizačný poriadok preposlaný ostatným zamestnancom. Bolo však na žalovanom, aby v spore jednoznačne preukázal, že boli splnené podmienky pre výpoveď žalobkyne v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalovaný si túto procesnú povinnosť nespĺnil. Pochybnosti o priebehu skutkového deja týkajúceho sa prijatia rozhodnutia zamestnávateľa o zrušení pracovného miesta je v prípade pracovnoprávneho sporu potrebné vždy vykladať v prospech

zamestnanca. Nedôsledný postup žalovaného a zmätočnosť pri daní výpovede preto nemohla byť posúdená súdom prvej inštancie inak.

17. Odvolací súd dopĺňa, že žalovaný v spore účinne nepoprel v zmysle § 151 CSP tvrdenie, že v čase výpovede danej žalobkyňi mal možnosť žalobkyňu ďalej zamestnávať na inej vhodnej pracovnej pozícii, ktorú v rozhodnom čase sám inzeroval. Vo vzťahu k dôkazom predloženým žalobkyňou v nasledujúcej procesnej obrane v podstate nezaujal žiadne procesné stanovisko, ktoré by bolo účinným popretím skutkových tvrdení žalobkyne podľa § 151 ods. 2 CSP. Neskoršie spochybnenie nesporných skutočností však nie je podľa § 186 ods. 2 CSP možné. Súd prvej inštancie tak správne vychádzal z toho, že žalovaný ani nepoprel možnosť ďalej žalobkyňu zamestnávať. Odvolací súd v tejto súvislosti v plnej miere odkazuje na body 29. až 32. napadnutého rozhodnutia.

18. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že žalobný petit neobsahoval uvedenie, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného trvá, odvolací súd k tomu uvádza, že žalobkyňa takúto povinnosť v zmysle § 79 Zákonníka práce vo vzťahu k predmetu žaloby nemala. Žalobkyňa žalovanému dňa 05.06.2024 oznámila, že trvá na tom, aby ju žalovaný ďalej zamestnával a následne podala žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Ako vyplýva z ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce v prípade, ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí. Z tohto hľadiska je potom nadbytočné, aby bol obsahom žaloby aj výrok, ktorý by určoval, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným naďalej trvá, pretože uvedená skutočnosť vyplýva priamo z úpravy hmotného práva podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Práve naopak, osobitný výrok sa vyžaduje iba za predpokladu, ak zamestnávateľ by v spore navrhoval určenie, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu ďalej zamestnával.

19. Za prejav vôle, že žalobkyňa netrvá na tom, aby ju žalovaný ďalej zamestnával, nemožno považovať späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie náhrady mzdy. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Zákonník práce nevyžaduje, aby zamestnanec podal spolu so žalobou o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru aj žalobu o zaplatenie náhrady mzdy. Až vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru súdom je hmotnoprávnym predpokladom priznania nároku na náhradu mzdy. Bolo na žalobkyňi, že sa rozhodla, že si nárok na náhradu mzdy bude uplatňovať v samostatnom súdnom konaní.

20. Odvolací súd potvrdil výrok súdu prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 CSP. Hoci rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania neobsahovalo dostatočné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré s poukazom na čiastočné zastavenie konania nebolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP, odvolací súd je toho názoru, že nedostatok pri odôvodňovaní trov konania je odstrániteľný jeho odôvodnením odvolacím súdom. Skutočnosť, že bolo konanie zastavené v časti o náhradu mzdy podľa odvolacieho súdu nezakladá povinnosť súdu rozhodnúť podľa § 255 ods. 2 CSP, tzv. rozhodnutím podľa pomeru úspechu. Dôvodom je samotná podstata nároku žalobkyne na určenie, že jej pracovný pomer bol skončený neplatne. Nárok na náhradu mzdy je len nárokom, ktorý sa odvíja od rozhodnutia súdu o tom, či výpoveď z pracovného pomeru bola daná platne. Preto, ak v čase rozhodnutia súdu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou žalobkyňa tento nárok v spore zobrala späť, nedeterminuje to, že v tejto časti bol žalovaný v spore úspešný. Z toho dôvodu patrí žalobkyňi v spore voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Hoci žalovaný uviedol, že podal odvolanie voči celému rozsudku súdu prvej inštancie, obsah jeho odvolania podľa § 124 ods. 1 CSP tomu nenasvedčoval. Nenamietal, že výrok o zastavení konania nie je správny. Jeho správnosť tak odvolací súd neposudzoval a v tejto časti ostáva druhý výrok napadnutého rozsudku nedotknutý ( § 367 ods. 2 CSP).

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, keďže odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Žalovaný úspešným v odvolacom konaní nebol, preto je povinný zaplatiť žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie uznesením, ktoré vydal vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).